

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Urto/2/2022
Identifikačné číslo spisu: 1020201199
Dátum vydania rozhodnutia: 16.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1020201199.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Emila Klemaniča na neverejnom zasadnutí konanom 16. marca 2022 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného B. N. o sťažnosti odsúdeného podanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Ntc/14/2020, z 26. októbra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného B. N. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 3Ntc/14/2020, z 26. októbra 2021 podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, § 416, § 417 ods. 1 Trestného poriadku, § 68 ods. 2 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený B. N., nar. XX. V. XXXX v Z., sa v skúšobnej dobe uloženej uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Ntc/14/2020, z 13. októbra 2020 pri podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere - 4 (štyri) roky, uznaného a vykonávaného rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Ntc/21/2019, z 3. decembra 2019 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Urto/1/2020, zo 16. apríla 2020, - 1 (jeden) rok, uznaného a vykonávaného rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Ntc/22/2019, z 23. decembra 2019 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Urto/2/2020, zo 16. apríla 2020, neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky 3 (tri) mesiace 30 (tridsať) dní, vykoná.

Odsúdený B. N. proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť, ktorú v podstate takto odôvodnil: Neosvedčenie sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia považoval za nezákonné. Podľa jeho názoru skúšobnú dobu neporušil, pretože aj keď spáchal počas jej plynutia inú trestnú činnosť, tej sa dopustil v Rakúskej republike a nie na Slovensku. Premena trestu by prichádzala v úvahu, keby sa trestnej činnosti dopustil na území Slovenskej republiky, vzhľadom na to, že ju ale spáchal v

cudzine, súd prvého stupňa nemohol rozhodnúť, že sa neosvedčil a ani o tom, že má vykonať zvyšok trestu odňatia slobody.

V ďalšom odsúdený operoval rakúskymi zákonmi, ktoré vykladal jednostranne vo svoj prospech. Tiež sa zaoberal konaniami predchádzajúcimi tomuto konaniu, či už na úrovni Slovenskej alebo Rakúskej republiky. To isté platí aj o inštitúte dovolania, ktoré malo byť podané tak u nás ako aj v Rakúsku. Navyše v prípade toho slovenského malo dôjsť i k priesťahom.

Krajský súd v Bratislave mal pochybiť aj pri skúmaní obojstrannej trestnosti činu.

Žiadal preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby vec objasnil a súdu prvému stupňa dal na zreteľ. K sťažnosti odsúdený pripojil tiež rukou písané podporné tvrdenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť odsúdeného B. N. nie je dôvodná.

Podľa § 7b ods. 2 Trestného zákona právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona ak podmienčne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou.

Z predloženého spisu vyplýva nasledovné:

Uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Ntc/14/2020, z 13. októbra 2020 bol odsúdený B. N. podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a bola mu určená skúšobná doba na 4 (štyri) roky s probačným dohľadom na 3 (tri) roky. Zároveň mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

Skúšobná doba začala odsúdenému plynúť od právoplatnosti naposledy citovaného rozhodnutia z 13. októbra 2020 s tým, že probačný dohľad mal pôvodne plynúť do 14. októbra 2023 a samotná skúšobná doba do 14. októbra 2024.

Naposledy predsedníčka senátu Krajského súdu v Bratislave rozhodla sťažnosťou napadnutým uznesením tak, ako je uvedené v skoršom texte naratívnej časti tohto uznesenia.

Podmieneným prepustením sa odsúdenému dáva možnosť, aby preukázal, že nepodmienený výkon trestu odňatia slobody nie je potrebný a účel trestu možno dosiahnuť s uložením primeranej skúšobnej doby aj trestom na slobode. Pokiaľ má podmienčne prepustený viesť v skúšobnej dobe riadny život, znamená to, že rešpektuje právny poriadok a neporušuje právne normy. Ak však tieto závažným spôsobom poruší, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin - ako aj v tejto veci - vypovedá to o tom, že podmienčne prepustenie nespĺnilo svoj cieľ a je potrebné, aby odsúdený vykonával aj zvyšok trestu odňatia slobody.

Za existujúceho stavu najvyšší súd hneď úvodom konštatuje, že súd prvého stupňa rozhodol v súlade so stavom veci a zákonom.

Krajský súd v Bratislave v napadnutom uznesení venoval dostatočnú pozornosť všetkým dôležitým okolnostiam, pričom rozhodol vecne správne a v súlade so zákonom, keď vyslovil, že odsúdený B. N. sa v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vykoná. Rozhodnutie a aj konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, náležite a podrobne odôvodnil.

Z priebežnej správy probačnej a mediačnej úradníčky je zrejmé, že odsúdený sa na určený termín probačného stretnutia dňa 24. mája 2021 nedostavil z dôvodu, že od 4. marca 2021 sa nachádzal v

predbežnej väzbe v Bratislave a 16. apríla 2021 bol vydaný do Rakúskej republiky.

Krajský súd v Bratislave následne zistil, že odsúdený B. N. bol priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia s probačným dohľadom, rozsudkom Krajského súdu Wiener Neustadt, sp. zn. 50 HV 22/21 v, z 26. mája 2021 uznaný vinným zo zločinu ťažkej krádeže vlámaním za účelom zárobku podľa § 127, § 128 ods. 1 číslo 5, § 129 odsek 1 číslo 1, § 130 ods. 1 prvý prípad a odsek 2 rakúskeho Trestného zákona. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky so započítaním predchádzajúcej väzby od 2. marca 2021 o 13:50 hod. do 26. mája 2021 o 09:15 hod, pričom sa skutkov dopustil v noci 27. októbra na 28. októbra 2020 a v noci z 19. februára na 20. februára 2021 (spolu 2 skutky), tzn. počas plynutia skúšobnej doby. V prípade prvého skutku ani nie 15 dní od podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Nemôže byť tak žiadnych pochybností o tom, že podmienenčne prepustený B. N. v skúšobnej dobe nevedol riadny život a Krajský súd v Bratislave v súlade s § 68 ods. 2 Trestného zákona správne už v priebehu skúšobnej doby vyslovil, že sa menovaný neosvedčil a zvyšok trestu vykoná. Zaoberať sa splnením uložených povinností zo strany odsúdeného nebolo s ohľadom na vyššie načrtnuté relevantné.

K sťažnostným námietkam odsúdeného najvyšší súd uvádza:

Čo sa týka zdôrazňovaného neporušenia skúšobnej doby podmieneného prepustenia uloženého v Slovenskej republike ďalšou trestnou činnosťou odsúdeného na území Rakúskej republiky, dáva najvyšší súd odsúdenému do pozornosti § 7b odsek 2 Trestného zákona, ktorý explicitne uvádza, že právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie (Rakúska republika je takým štátom) v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky. V danom prípade bola evidentne splnená aj vyžadovaná podmienka uvedená v záverečnej časti citovaného ustanovenia a síce obojstrannosť trestnosti činu, pre ktorý bol B. N. rozsudkom, sp. zn. 50 HV 22/21 v, z 26. mája 2021 uznaný za vinného, pretože ide o čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky - trestný čin krádeže. To je zároveň aj odpoveď na jednu z ďalších sťažnostných námietok odsúdeného.

V ďalšom najvyšší súd poukazuje na neopodstatnenosť a značnú nejednoznačnosť námietok zo strany odsúdeného. Predmetná vec sa týka sťažnosti proti rozhodnutiu o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, nie tomu skôr predchádzajúcemu prejednanému (právoplatnému) konaniu. Táto vec sa netýka ani dovolacieho konania, prípadných prieskumov v takom konaní a už vôbec sa v nej nie je možné venovať rozhodovacej činnosti rakúskych súdov.

Pokiaľ ide o nevykonanú časť trestu i tá zodpovedá skutočnosti.

Riadiac sa vyššie uvedeným rozhodol najvyšší súd tak, ako je vyjadrené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.